

دیکشنری
فرانسوی

مؤلفه‌های فرهنگی مؤثر بر سیاست خارجی

دکتر علی اکبر رضابی

جعفر
مکالم

بیوند و نزدیکی خوبی با هم
برقرار کنند. زبان و رسانه ها و
افکار عمومی از دیگر عوامل
فرهنگی تأثیرگذار بر سیاست
خارجی هستند. جایگاه علمی
و تخصصی دانشمندان هم

با نقشی که آنها در تحولات تکولوژیکی و نظریه پردازی دارند در سیاست خارجی نقش ایقائی می‌کنند. با توجه به اهمیت عنصر فرهنگ در سیاست خارجی و صحنه جهانی؛ این عنصر در کشور ما مهجه واقع شده است. در حالی که قدرتهای معارض با جمهوری اسلامی از این عنصر حداکثر بهره‌برداری را می‌کنند و شاید شریان حیاتی با تاکید بر مقوله فرهنگ و ارزهای فرهنگی وابسته است. مهمترین نمونه اسرائیل است که سیاستهای جهانی را جهت دهی می‌کند. پنج مؤلفه فرهنگی در فرهنگ سیاسی استخراج شده است که عبارت است از ۱- مذهب ۲- ارزشهای ملی ۳- ارزشهای فرهنگی ۴- ارزشهای فرهنگ جهانی ۵- تجارب تاریخی. باید به همه مؤلفه‌های فرهنگی جامعه ایران توجه داشت. فرهنگ سیاسی ایران الهام گرفته از ناسیونالیزم، اسلام گرایی و فرهنگ جهانی است که

می تواند صامن هویت ملی و استقلال ما باشد.
بکارگیری اندیشه های جهان شمول، تمسک به
مذهب، رفع تناقضات حقوقی در ساست خارجی،
همراه کردن دانشمندان، تقویت موقعیت علمی،
تدوین نظامنامه امنیت ملی، مبادله افراد اطلاعات
و کتب، گسترش زبان و ادبیات فارسی، گسترش
هزارها، تعریف نظام جامع تبلیغات خارجی و بهره
گیری از رسانه، اجماع ملی نخبگان، یکپارچگی
اجتماعی و همبستگی قومی و مذهبی، تقویت اعتبار
علمی ایرانیان مهاجر، بکارگیری نیروهای متخصص
در دستگاه سیاست خارجی، ایفای نقش فعال در
سازمانهای بین المللی بعضی از عنصر موثر بر سیاست
خارجی می باشند.

نحو مختلف به جهان خودشان نگاه می‌کند. فرهنگ گرایش‌های مختلف را تعیین می‌کند. مثلاً بحث شهادت در فرهنگ شیعه معنایی دارد که شاید در فرهنگ امریکایی درک نشود. فرهنگ معیارهای ارزیابی را تعیین می‌کند. اینکه چه خوب است و چه بد است، چه چیز اخلاقی و چه چیز غیراخلاقی است. فرهنگ پذیدارنده بنیاد ملتها و گروههای مختلف است. فرهنگ یک مدل ارتباطی است. فرهنگ تقسیم بندی اجتماعی می‌کند. فرهنگ نظام تولید و مصرف را تعیین می‌کند و اینکه چرا فرهنگ عامل مهمی در ساستاری است.

برخی مؤلفه‌های تأثیرگذار فرهنگی بر سیاست خارجی وجود دارد. ایدئولوژی، ارزشها، اعتقادات، بیش‌ها و هنجارها عمدۀ ترین قسمت فرهنگ را تشکیل می‌دهد. اگر ایدئولوژی با فرهنگ و سنت هماهنگ باشد موجب تحکیم وضعیت موجود می‌شود. افزایش قدرت ملی، بسط و گسترش حوزه مشروعیت نظام سیاسی را به ذیبال دارد و روحیه ملی را تقویت می‌کند ولی اگر ایدئولوژی با فرهنگ ناهمانگ باشد، باعث تعیض، خدام و تنش در جامعه می‌شود.

میزان یکپارچگی قومی و مذهبی جامعه، انسجام داخلی و یکدست بودن جامعه عامل دیگر تاثیرگذار بر سیاست خارجی است. زمانی که تنوع قومی، مذهبی در جامعه زیاد باشد می‌تواند جامعه را دچار چالش کند و طبعاً انسجام استراتژیک را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اهداف ملی در شرایطی شکل می‌گیرند که تمامی جامعه در چارچوب اهداف یکسان و مشخصی به انسجام و هماهنگی دسترسی پیدا کنند. زمینه‌های تاریخی و فرهنگی که به صورت خودآگاه و یا ناخودآگاه و مستقیم و غیرمستقیم، تصمیم‌گیرندگان سیاست خارجی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. کشورهایی که دارای تاریخ مشترک هستند، به دلیل تجارب مشترک می‌توانند

در این تحقیق مدیریت فرهنگی از منظر یک مؤلفه قدرت در نظام بین الملل و اینکه فرهنگ چه مقدار در شکل دهی سیاست خارجی کشورها تأثیرگذارد است مطرح شده است. شاید دغدغه خیلی از پژوهشگران این باشد که پایه سیاست خارجی، نفت و گاز و بازار بزرگ کشورها را شناخته خواهند باشند.

سسور پری سرمههی سارچی پسند
قصد نداریم فرهنگ را به عنوان یک عامل تک
بعدی نگاه کنیم و به صورت عامل جبرگرایانه، زیر
بنای تحولات جامعه بدانیم. گرایشهاي وجوددارد که
روابط بین الملل را دارای یک بعد فرهنگی می دانند به.
عنوان مثال این گرایش معتقد است همانطور که پاکت
نامه نقش کمنگی در ارسال یک نامه دارد فرهنگ
هم اینچنین است در مقابل عده ای اعتقاد دارند عوامل
فرهنگی نسبت به عوامل سیاسی و اقتصادی دارای
استقلال است و برخی پذیده ها صرف به وسیله عوامل
فرهنگی قابل توضیح هستند؛ مثل اقلیتهای قومی و
زندادی در مقابل فرآیندها و درنهایت عده ای فرهنگ
را عنصری تعیین کننده می دانند که می تواند رفتارهای
بین الملل را توضیح بدهد.

با رشد ایزهارهای فرهنگی، مأموریت دولتها صرف توجه ویژه و طرافت‌های جدیدی شده است. امروز فرهنگ دروازه‌ای برای فتح جهان و به عنوان یک منبع قدرت به شمار می‌رود و مدیریت فرهنگی با مدیریت سیاست خارجی گره خورده است. در کشورهای توسعه یافته در کنار نهادهای سیاسی و اقتصادی نهادهای قدرتمند فرهنگی حضور دارند که مبتنی بر شرایط روز، نظریه پردازی می‌کنند و راهکار را به می‌دهند. نگاه به سازمان ملل و سازمانهای بزرگ جهانی نشان می‌دهد که با دغذغه فرهنگی کارشنan را آغاز کرده‌اند مثل صلح، حقوق بشر و ایجاد فرصت برای توانمندسازی و قوت یبخشی به کشورهای ضعیف.

نایتیر گذاری فرهنگ بر روابط بین الملل از طریق ۷ کار ویژه مخصوص صورت می‌گیرد. فرهنگ چگونگی نگرش به جهان را تعریف می‌کند. طبیعی است یک روحانی، در ایران با یک سیاستمدار در امریکا به دو